

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.298 van 27 juni 2000
in de zaak A. 88.384/VII-20.041.**

In zake : Willy VAN DE VOORDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Vlaams-Brabant,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VAN DE VOORDE op 10 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij, eensdeels, zijn beroep tegen het besluit van 31 mei 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het verder uitbaten en veranderen van een bestaande autoherstelwerkplaats gelegen aan de Lippelostraat 100 te Londerzeel, niet wordt ingewilligd en, anderdeels, het beroepen besluit wordt gewijzigd in die zin dat de in eerste aanleg gedeeltelijk verleende vergunning voor een termijn van twintig jaar wordt omgezet in een herlocalisatievergunning van vijf jaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

VII-20.041-1/9

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. UYTDENHOUWEN die, loco advocaat W. DE CUYPER
verschijnt voor de verzoeker en van advocaat
K. VAN ALSENOY die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de omvang van
schorsing betreft, eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van
de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. De verzoeker baat sinds 1970 een auto-
herstelplaats uit.

1.2. Op 19 maart 1999 vraagt hij een milieu-vergunning voor de hernieuwing en verandering van zijn inrichting.

De verandering behelst onder meer de opslag van maximaal tien voertuigwrakken.

1.3. Met een besluit van 31 mei 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel grotendeels de gevraagde vergunning.

De opslag van autowrakken en toebehoren wordt evenwel geweigerd, omdat die strijdig wordt geacht met de stedenbouwkundige voorschriften.

1.4. Op 24 juni 1999 tekent de verzoeker beroep aan tegen de weigering van de opslag van autowrakken, schroot en batterijen.

In fine van zijn beroepschrift verzoekt hij de bestendige deputatie "de beslissing houdende gedeeltelijke weigering voor het opslaan van maximaal 10 wrakken te herroepen, en garage Groenhof vergunning te verlenen voor het (verder) exploiteren van deze inrichting".

1.5. Met het bestreden besluit wordt niet alleen het beroep verworpen, maar wordt tevens de duur van de in eerste aanleg verleende vergunning teruggebracht van twintig jaar op vijf jaar, dit met het oog op herlocalisatie;

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel

2.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de partijen volgende argumenten ontwikkelen :

2.1.1.1. De verzoeker voert als eerste middel de schending aan van artikel 23, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), van artikel 50, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) en van het "algemeen rechtsbeginsel : tantum devolutum, quantum appellatum".

Hij stelt dat zijn administratief beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel enkel gericht was tegen de weigering van de opslag van autowrakken, dat de verwerende partij niet gevat was van een beroep tegen hetgeen in eerste aanleg vergund werd, en dat deze laatste derhalve niet de bevoegdheid bezat de vergunningstermijn wat de verleende vergunning betreft, te beperken.

2.1.1.2. De verwerende partij roept de devolutieve werking van het administratief beroep in, waardoor de beroepsinstantie de bevoegdheid heeft de zaak in haar totaliteit opnieuw te beoordelen.

Voorts voert zij aan dat milieuvergunningen ondeelbaar zijn;

2.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

2.1.2.1. Uit het feitenrelaas blijkt prima facie dat de verzoeker geen administratief beroep heeft ingesteld tegen het luik van de aanvraag dat in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen vergund was.

2.1.2.2. Een milieuvergunning is wel in beginsel ondeelbaar, doch in concreto kan blijken dat bepaalde onderdelen ervan toch kunnen van de rest van de vergunning afgesplitst worden, zonder dat die andere onderdelen daardoor in feite zonder voorwerp worden of hun bestaansreden verliezen.

2.1.2.3. De devolutieve werking van het beroep impliceert dat de beroepsinstantie dat gedeelte van de vergunningsaanvraag waarop het beroep betrekking heeft zowel wat de legaliteit als de opportuniteit betreft terug onderzoekt, zonder gebonden te zijn door de motivering vervat in de beroepen beslissing, noch door de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten.

Die werking impliceert niet dat die instantie zich kan uitspreken over iets waarvan zij niet is gevat omdat zij alsdan haar bevoegdheid overschrijdt.

Indien zij van oordeel is dat het gedeelte van de aanvraag waarop het beroep betrekking heeft onafsplitsbaar is van de rest van de aanvraag, kan zij alleen het administratief beroep als onontvankelijk naar zijn voorwerp afwijzen.

2.1.2.4. Uit het bovenstaande moet in de huidige stand van het geding besloten worden dat de verwerende

partij haar bevoegdheid is te buiten gegaan door de geldigheidsduur van het gedeelte van de vergunning waarop het beroep geen betrekking had, te beperken;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat ook deze **schorsingsvoorwaarde** is **vervuld**, om de volgende redenen :

2.2.1. De verzoeker voert op goede gronden aan dat een herlocalisatie van zijn inrichting het voortbestaan ervan in het gedrang dreigt te brengen.

2.2.2. Hij voert evenzeer terecht aan dat het bestreden besluit hem weliswaar nog vijf jaar respijt verleent, doch dat hij intussen, in afwachting van de uitspraak over zijn annulatieberoep, in een toestand van totale onzekerheid wordt geplaatst, omdat hij niet kan wachten op die uitspraak om een keuze te maken tussen de voorbereiding van de herlocalisatie of het stopzetten van het bedrijf.

2.2.3. De verwerende partij wijst er op dat de verzoeker sinds de inwerkingtreding van het gewestplan wist of moest weten dat zijn inrichting zonevreed is.

Deze vaststelling toont op zichzelf, gelet op de afwijkingsmogelijkheden die de regelgeving op de ruimtelijke ordening bevat (artikel 43, § 7 e.v. van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) niet aan dat het onomstotelijk vaststaat dat voor de betrokken inrichting geen milieuvergunning meer zou kunnen worden verleend.

De verwerende partij voert trouwens verder zelf aan dat aan de zonevreedheid van verzoekers

inrichting op termijn kan geremedieerd worden door een sectoraal bijzonder plan van aanleg.

2.2.4. De uiteenzetting van de verzoeker heeft enkel betrekking op de door het bestreden besluit opgelegde beperking van de geldigheidsduur van de in eerste aanleg verleende vergunning.

Ze vermeldt geen enkel nadeel dat specifiek verband houdt met de weigering van de vergunning voor de opslagplaats van autowrakken.

Nochtans gaat die partij er in het hierboven ernstig bevonden middel zelf van uit dat die opslagplaats kan worden afgesplitst van de rest van de inrichting.

De tweede schorsingsvoorwaarde blijkt dan ook slechts vervuld te zijn voor dat deel van het bestreden besluit dat de geldigheidsduur van de eigenlijke autowerkplaats betreft.

2.2.5. De verwerende partij kan er zich niet met goed gevolg op beroepen dat de vergunningsaanvraag gedeeltelijk een regularisatieaanvraag betreft, omdat dit betrekking heeft op de weigering van de opslagplaats voor autowrakken, en de verzoeker in dit verband, zoals hierboven gesteld, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel inroept;

3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van paragraaf 2 van het enig artikel van het besluit van 7 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant betreffende de vergunning aan Willy VAN DE VOORDE voor het uitbaten van een autoherstelwerkplaats, gelegen aan de Lippelostraat 100 te Londerzeel, dat luidt als volgt :

"§ 2. Bovengenoemd besluit van het CBS van Londerzeel wordt gewijzigd als volgt :

'De in artikel 1 bedoelde vergunning wordt verleend voor een herlocalisatietermijn van 05 jaar die aanvangt op 31/05/1999 en eindigt op 31/05/2004' " .

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni tweeduizend,
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.